

10—22/18/1965.

7

**A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
BELÜGYMINISZTERÉNEK****0018. számú
UTASÍTÁSA**Budapest, 1965. évi október hó 25-én.

**Tárgy: A szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról
szóló 12/1965. (VII. 11.) Korm. számú rendelet (a továbbiakban:
kormányrendelet) végrehajtása.**

A szocializmus építése során fontos érdek fűződik ahhoz, hogy a börtönből szabadultakat visszatartsuk az újabb bűncselekmények elkövetésétől, figyelemmel kísérjük szabadulás utáni életmódjukat, magatartásukat, széleskörű társadalmi összefogással biztosítsuk átnevelésüket és elősegítsük társadalmi életünkbe való beilleszkedésüket.

Ennek gyakorlati megvalósítását célozza a kormányrendelet, amikor az utógondozás — ezen belül a munkábaállítást, mint a beilleszkedés elősegítésének alapvető lehetősége — tekintetében, az államhatalmi, államigazgatási és gazdasági szervek vonatkozásában konkrét feladatokat határoz meg, kihangsúlyozva a társadalmi erők bevonásának fontosságát és jelentőségét.

A közrend és közbiztonság továbbszilárdítása érdekében rendőrségünk fontos feladata, hogy a törvényes eszközök felhasználásával támogassa a célkitűzés megvalósítását és segítse az állami és társadalmi szervek ezirányú tevékenységét.

A kormányrendelettel kapcsolatos rendőri feladatok szabályozása céljából a rendőrkapitányságok vezetőit az alábbiakra

u t a s í t o m :

1. Intézkedjenek, hogy a börtönből szabadult jelentkezésekor az 1/1954 (I. 9.) BM számú rendelet 12. §-ában foglaltak szerint haladéktalanul megkapja személyi igazolványát. Az illetékes rendőri szervek tájékoztassanak a szabadult további terveiről, egyben hívják fel figyelmét a rendszeres munkavállalás szükségességére.

A vonatkozó utasítások értelmében szükség esetén szervezzék meg magatartásának, életmódjának figyelemmel kísérését, állam elleni, valamint egyéb politikai jellegű bűntettek miatt elítélt, börtönből szabadult személyek esetében az illetékes politikai osztályokkal a szükséges együttműködést.

2. Ha a szabadult a kormányrendelet 4. §. (4) bekezdésében foglalt jelentkezési kötelezettségének nem tett eleget és arról a tanács illetékes szakigazgatási szerve a rendőrséget értesítette, a körülményektől függően intézkedni kell:
 - a szabadult szóbeli figyelmeztetéséről,
 - rendőrhatalósági figyelmeztetésben való részesítéséről,
 - esetleg egyéb, igazgatásrendészeti kényszerintézkedések alkalmazásáról.
3. Ha a tanács értesítéséből megállapítható, hogy a szabadult ismeretlen helyre távozott és tartózkodási helyének megállapítását célzó tanácsai intézkedések nem vezettek eredményre, felkutatásához a rendőri szervek — szükséghez mérten — nyújtsanak segítséget.
4. Ha a tanács szakigazgatási szerve a kormányrendelet 8. §. (2) bekezdése alapján értesíti a rendőrséget és az értesítésből megállapítható, hogy a Btk. 214. §-ába ütköző vagy egyéb bűncselekmény feltételei fennforognak, intézkedni kell a nyomozás elrendeléséről.
5. A Btk. 39. §-a alapján feltételesen szabadultak vonatkozásában továbbra is a belügyminiszter, az igazságügyminiszter és a legfőbb ügyész 2/1962. BM sz. együttes utasítása az irányadó.
6. Jelen utasítás 1965. október 25-ével lép hatályba.

Ezzel egyidejűleg a Belügyminiszter I. Helyettese és az Országos Rendőrfőkapitányság Vezetője 004/1961. számú közös és a BM II. Főcsoportfőnök 50—894/1964. sz. utasítása hatályát veszti.

BENKEI ANDRÁS s. k.,
belügyminiszter

Kapják: Miniszterhelyettesek,
Főcsoportfőnökök,
II. Főcsoportfőnökség csoportfőnökei, osztályvezetői,
III. Főcsoportfőnökség csoportfőnökei, osztályvezetői,
Megyei (budapesti) rendőrfőkapitányok, helyetteseik,
Járási, városi, kerületi rendőrkapitányságok.

Készült: 350 példányban.